

tilbagebetales til indehaverne af producentrettighederne, jfr. § 8.

Afgørelsen af, om en co-produceret film kan godkendes som delvis sidestillet med dansk film, træffes af ministeren for kulturelle anliggender efter indhentet udtalelse fra filminstitutets bestyrelse.

Til kapitel 8. Straffebestemmelser.

Til § 23.

Med enkelte ændringer som følge af ophævelsen af bevillingssystemet svarer bestemmelsen til straffebestemmelsen i § 24 i den gældende lov.

Til kapitel 9.

Ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelser.

Til § 24.

Lovens ikrafttrædelsestidspunkt foreslås fastsat til den 1. juli 1972. Det foreslås, at bevillingsafgiften ophæves med virkning fra 30. juni 1972. For de biografer, hvis regnskabsår ikke udløber denne dato, vil der herefter blive tale om betaling af en forholdsommæssigt beregnet bevillingsafgift. Er regnskabsåret f. eks. sammenfaldende med finansåret, beregnes og betales bevillingsafgift for 1971-72 på sædvanlig vis pr. 31. marts. For perioden 1. april-30. juni 1972 opgøres herefter pr. 30. juni overskuddet for de 3 måneder. Overskuddet omregnes til et årsoverskud ved at multiplicere med 4. På basis af dette beregnede årsoverskud beregnes bevillingsafgiften, der i det nævnte tilfælde opkræves med $\frac{1}{4}$.

Til § 25.

Reglen fastslår, at alle, som ved lovens ikrafttræden er i besiddelse af en biografbevilling, uden ansøgning har tilladelse til biografdrift. Reglen er begrundet i rent praktiske administrative hensyn.

Til § 26.

En bevillingshaver, der ved lovens ikrafttræden driver biograf i lejede lokaler, skal efter denne bestemmelse i en periode af 5 år efter lovens ikrafttræden kunne modsætte sig, at lokalerne benyttes til biografdrift af andre. Indførelsen af en sådan bestemmelse må anses for påkrævet i forbindelse med overgangen fra bevillingssystemet til det i lovforslagets kapitel I omhandlede system, idet der ellers ville kunne opstå en række særlige problemer for de bevillingshavere, der ikke selv ejer biograflokalerne. Ejerne af disse lokaler vil — i modsætning til nu, hvor lejekontrakten skal godkendes af den myndighed, der har udpeget bevillingshaveren — fremtidigt alene være undergivet huslejelovgivningens almindelige regler. I en række tilfælde kunne det

forventes, at ejerne selv ville ønske at overtage biografen eller udleje lokalerne til en anden end den hidtidige bevillingshaver.

Adskillige af de nuværende bevillingshavere er i en så fremrykket alder, at et skifte til et andet erhverv vil være vanskeligt. Samtidig er situationen med hensyn til etablering af nye biograflokaler problematisk. Men i første række må det generelt anføres, at det vil være rimeligt at skabe visse beskyttelsesregler i en overgangsperiode for samtlige nuværende bevillingshavere, således at de får en rimelig tid til at omstille sig til det nye system.

Adgangen til at modsætte sig, at lokalerne benyttes til biografdrift af andre, skal dog ikke gælde for en biografindehaver, såfremt han ophører med at drive biograf, eller hvis lejemålet bringes til ophør som følge af hans misligholdelse af lejeaftalen, hans opsigelse af denne, eller fordi han har frafaldet retten til indsigelse ved lejemålets ophør.

Til § 27.

Bestemmelsen fastslår, at der også efter lovens ikrafttræden fortsat vil være en forpligtelse for filminstituttet til at betale de i henhold til §§ 13 og 14 i den gældende lov bevilgede pensioner og understøttelser.

Til §§ 28 og 29.

Når bevillingssystemet erstattes med et system med fri biografnæring, forekommer der ikke at være basis for at opretholde reglerne i den gældende lovs §§ 13 og 14 om enkepension og understøttelser. Imidlertid synes det rimeligt i forbindelse med overgangen til det nye system at indføre en regel, hvor efter en enke efter en biografindehaver, som ved lovens ikrafttræden havde bevilling til biografdrift, og som ved sin død ialt har drevet biograf i mindst 10 år, skal have adgang til en pension, der betales af filminstituttet. Forudsætningen herfor er dog, at enken ikke selv får en tilladelse til biografdrift. Da enken normalt vil opfylde de personlige betingelser i lovforslaget § 2, stk. 1, beror opnåelsen af pension på, hvorvidt hun ønsker at fortsætte med biografvirksomheden og kan indtræde i lejekontrakten, hvor biografen drives i lejede lokaler. Efter formuleringen af bestemmelsen er hun frit stillet med hensyn til valget mellem de to muligheder.

Det forekommer desuden rimeligt, at adgangen til at opnå en understøttelse, hvis lejemålet mod biografindehaverens ønske bringes til ophør, bevares for de personer, som dels havde bevilling til biografdrift ved lovens ikrafttræden og dels ialt har drevet biograf i mindst 10 år.

De nærmere regler om beregning og regulering af disse enkepensioner og understøttelser foreslås fast-